

P. Mortensen: Jeg forstod det ærede Medlem Hr. Kristen Amby saaledes, at han var rentud forbavset over, at der fandtes saa smaa Indtægter som dem, jeg nævnte. Ja, der kan man se, hvor fuldkommen uvidende det ærede Medlem kan være om de Tilstande, som hersker ude i Landet! Naar jeg nævnte Fiskernes Indtægter, gjorde jeg det paa Foranledning af, at der her fra denne Talerstol er blevet sagt, at de, der havde Lettelser stærkest behov, var Landbrugerne. Jeg har været mig heroverfor ved at sige, at der findes mange Folk uden for Landbrugernes Kreds i Sønderjylland, som har det langt værre end Landbrugerne, og det er derfor, jeg har været tilfreds med, at der skete en Omlægning af Amtsskatterne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Det ærede Medlem Hr. Nøhr gik fuldstændig uden om det, som jeg anførte. Jeg har aldrig benægtet, at der i vort Forslag var en Begrænsning med Hensyn til det kommunale Selvstyre, men jeg har sagt, at der fandtes en lang Række Bestemmelser i Regeringens Forslag, der gjorde akkurat det samme. Det var det, jeg nævnte, og det gik det ærede Medlem fuldstændigt uden om. Deri kan jeg maaske dog se en lille Anerkendelse af, at paa det Punkt har det ærede Medlem i hvert Fald ikke haft noget at bemærke.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen mente, at det var en meget forkastelig Ytring at komme med angaaende Venstres Motiver til dets Stilling til dette Lovforslag, at Partiet bevidst skulde iscenesætte en hadefuld Agitation, som ikke var baseret paa Saglighed. Jeg vil ogsaa sige, at saadan i Almindelighed er det ikke nogen smuk Tanke at have, og i Almindelighed har jeg den heller ikke over for Modstanderne, men jeg maa sige, at af Venstres Behandling af dette Forslag — jeg tænker særlig paa den Betænkning, der blev afgivet af Venstres Medlemmer her i Folketingsudvalget — har jeg den bestemte Opfattelse. Jeg har aldrig, saa længe jeg har siddet i Rigsdagen, set et Parti afgive en Betænkning indeholdende Urigtigheder af en saadan Karakter og af et saadant Omfang, at man maatte sige til sig selv: Dette maa være en bevidst Fremgangsmaade fra det paagældende Partis Side. Derfor maa jeg over for det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen sige — idet

jeg erkender, at saadanne Tanker bør man i al Almindelighed se at udrydde af sit Sind —, at jeg kan ikke tjene det ærede Medlem deri i dette Tilfælde, idet dette Forslag har været Genstand for en Behandling, der trodser enhver Saglighed.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen spurgte, hvordan det kunde gaa til, at Ejendomsskatterne kunde nedsættes efter Forslaget her. Det gaar virkelig til paa ganske naturlig Maade. Naar Kommunernes Udgifter nedsættes i Kraft af dette Forslag med forskellige Beløb varierende fra $\frac{1}{3}$ til $\frac{1}{4}$ af deres Budgetter, saa gaar Ejendomsskatterne ned af sig selv ude paa Landet, og i de Kommuner, hvor man har de højeste Udgifter og som Følge deraf ofte de højeste Ejendomsskatter, gaar de kommunale Ejendomsskatter ned med mere, end den nye fælleskommunale Ejendomsskat udgør.

Jeg skal i øvrigt ikke polemisere med det ærede Medlems almindelige Betragtninger over Ejendomsskattens Karakter. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at der jo for en praktisk Mand ingen Forskel var paa Ejendomsskatter og Personskatter. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem egentlig mente dermed, jeg ved ikke, om det ærede Medlem er mere praktisk, end jeg er. Det er ikke det, der er Tale om. Der er ikke Tale om, at en Mand, der skal betale, ikke kan kende Forskel paa Halvtredskroneseddelen, hvormed han betaler Ejendomsskatten, og Halvtredskroneseddelen, hvormed han betaler den personlige Skat, men der er Tale om selve den økonomiske Forstaaelse af, al Skattepolitik, Forstaaelsen af at Ejendomsskatter indtager en særlig Stilling, fordi de enten helt eller delvis kapitaliseres i Ejendommens Værdi. Hvis det ærede Medlem ikke selv mener det, saa skulde det ærede Medlem læse det ærede Medlems store Forgængere inden for Venstrepartiet, Venstrepartiets Repræsentanter i Landbokommissionen, i den gamle kommunale Skattekommission; der vil det ærede Medlem kunne se det altsammen.

Nu sluttede det med, at det ærede Medlem sagde, at han ikke helt vilde benægte det. For saa vidt synes jeg, at det er ved at ende i Idyl, idet jeg ogsaa kan give min Tilslutning til det, det ærede Medlem i den Henseende sagde om, at det var ganske overordentlig ønskeligt, om Ejendomsskatterne — jeg tænker paa Landbrugets Ejendomsskatter — i stigende Grad kunde baseres som varierende Skatter, tiltagende i Opgangstider, nedadgaende i Nedgangstider, det er jeg ikke uenig med det ærede Medlem i. Derfor var det, at det ærede